సీరియల్

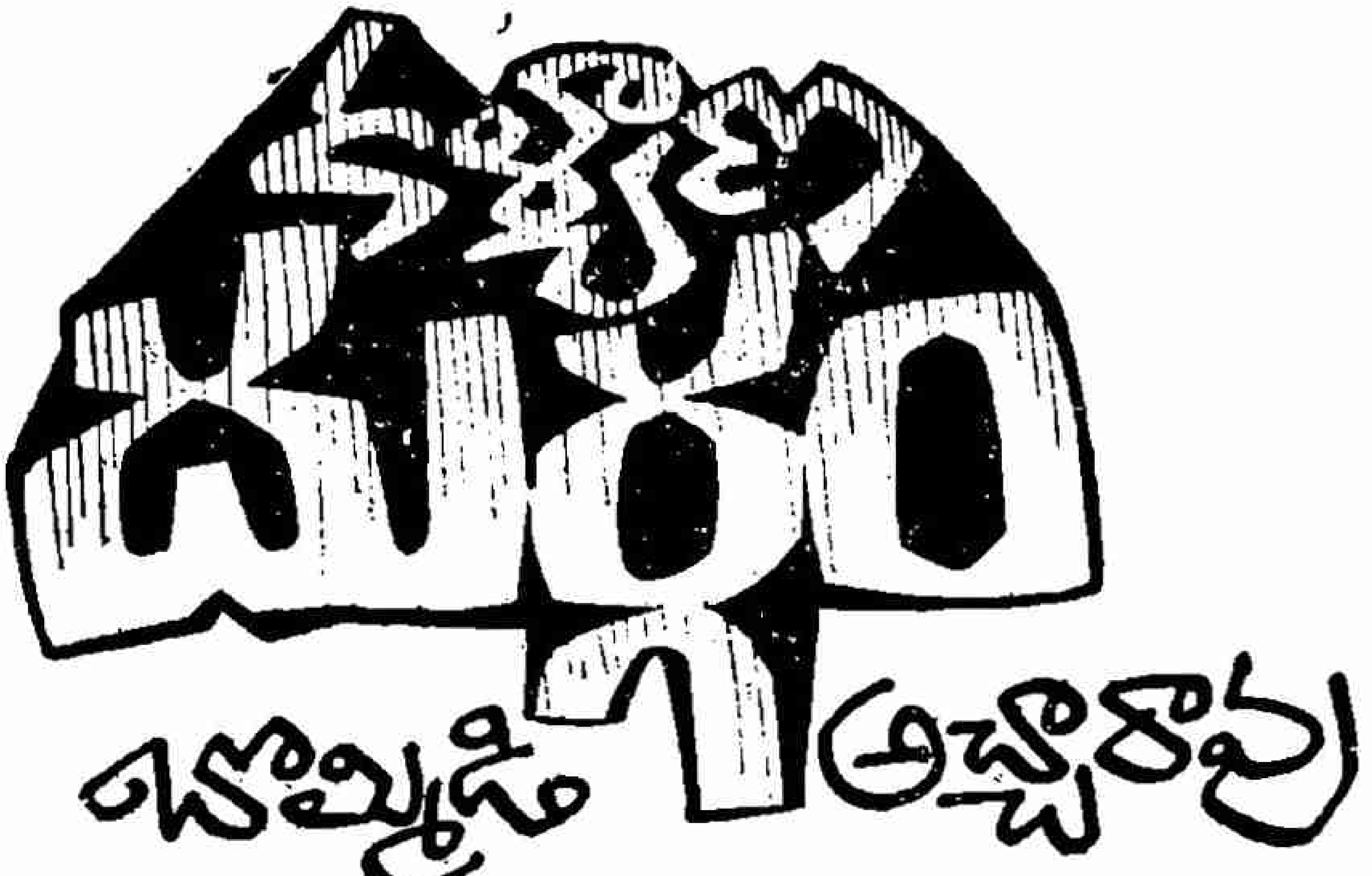

(గత సంచిక తరువాయి)

దీప్తికి యిలాంటి భయానక దృశ్యాలు చూడటం బాగా అలవాటయిపోయింది. ఆమెకిప్పుడు కార్తీక్‌ని కల్సుకోగలిగినందుకు చాలా ఆనందంగా వుంది. అంతవరకు అనుభవించిన మనోవేదన, మానసిక శ్రమ మరచిపోగలిగింది. కన్నుమూస్తే అందమైన కల కరిగిపోతుందేమో అతను కనపడకుండా పోతాడేమోనన్నట్టు కన్నార్పకుండా అతన్నే చూస్తోంది.

"నా నివాసానికి రండి అందరూ. జరగవలసిన విషయాలు అక్కడ చర్చిద్దాం!" అన్నాడు వసంతవర్మ, అందర్నీ ఉద్దేశించి.

వర్మను, అభిలాష్‌ను వసంతవర్మకు పరిచయం చేశాడు కార్తీక్. దీప్తిని చివరగా పరిచయం చేశాడు.

అందరికీ విచిత్రంగా కనిపిస్తోన్న సమస్య ఒకటే! కళ్యాణస్వామి ఎలా తప్పించుకు పోయాడు?

అశ్విని గమనించిన విషయం అందరి దృష్టికీ తెచ్చాడు. అక్కడ యిదివరకు కిందపడున్న ఎముక యిప్పుడు కనపడటంలేదు! అంటే వెళ్ళిపోతూ కళ్యాణస్వామి ఎముకను తీసుకుపోయాడన్నమాట!

అందరి కళ్ళు గప్పి కళ్యాణస్వామి ఎలా తప్పించుకోగలిగాడు? అంత అకస్మాత్తుగా ఎలా మిస్సయ్యాడు?

అశ్విని, హిమవంత్ ఆ రాతిగదిని దానికి చేర్చివున్న పొడవాటి పూజా మందిరాన్ని, పరీక్షించి వచ్చారు. ఎక్కడా మనిషి దాక్కోగలిగిన జాగా కనిపించలేదు. రాతిగదికి యివతలిపక్క పొడవాటి పూజా మందిరానికి అవతలిపక్క యిక యేవిధమైన గదులు లేవు! అటు యిటు కూడా ఖాళీ ప్రదేశమే!

అందరు వసంతవర్మతోపాటు అతని నివాసానికి చేరుకున్నారు బిలంగుండా.

* * *

“మీరిక మీ వూరు వెళ్లాలంటే యధేచ్ఛగా వెళ్ళొచ్చు. నాకు చేతనైన సాయం నేను మిమ్మల్ని యీ సొరంగం మార్గం దాటించి కొండకు చేర్చటం! నేను మీకు తోడు వచ్చి నేను దిగబెడతాను” అన్నాడు వసంతవర్మ.

ఆయనముందు వర్మ, కార్తీక్, అశ్విని, హిమవంత్, అభిలాష్, దీప్తి కూచుని వున్నారు. తన ఎత్తయిన రాతి ఆసనంమీద వసంతవర్మ కూచుని వున్నాడు.

అప్పటికే వసంతవర్మ గురించిన వివరాలు హిమవంత్ నుంచి సేకరించాడు వర్మ. హిమవంత్ కి వర్మపట్ల మొదట్నుంచీ సదభిప్రాయంలేదు. అయినా తమ ప్రాణాలు

ఒకప్పుడు కాపాడిన కారణంగాను, యిప్పుడు ఏ ఆపదా లేకుండా తాము బయటపడినందువల్లను వర్మ అడిగిన వాటికి వివరంగా సమాధానాలు చెప్పేశాడు. ఆ వివరాల్లో రాగిఫలకం వసంతవర్మకి దొరికిపోయిన విషయం కూడా దొర్లిపోయింది.

వసంతవర్మ చెప్పిన మాటలు అందరికీ నచ్చాయి. తమ కష్టాలు గట్టెక్కినందుకు ప్రతిఒక్కరికీ సంతోషంగా వున్నది! అయితే ఓ పక్క కష్టాలు పూర్తిగా కడతేరి పోలేదనటానికి సూచనగా కళ్యాణస్వామి తప్పించుకు పారిపోయి, ఏ అవాంతరం తెచ్చిపెడతాడోననే బెంగ కూడా లేకపోలేదు.

అందరికీ చాలా బడలికగా వుంది. బాగా అలసి పోయి వున్నారు. అయినా, క్షేమంగా యీ టైగర్ హిల్స్‌నుంచి చింతపల్లి చేరుకొని అక్కడ్నుంచి తమతమ నెలవులు చేరిపోతే చాలనిపిస్తోంది.

"అలాగేనండి తాతగారూ! మా సంగతి సరే, మిమ్మల్ని ఆ స్వామి ఎన్ని యాతనాలకు గురిచేస్తాడో భయంగా వుంది" అన్నాడు కార్తీక్.

"స్వామి నన్నేం చెయ్యలేడు! ప్రాణాలకు భయపడి పారిపోయిన పిరికిపంద నన్నేం చేయగలడు? వాడి ప్రాణం దక్కించుకోవటానికి తప్పించుకు పారిపోయాడు. నా ఊహే నిజమైతే వాడు మళ్ళీ యీ ఛాయల కెన్నడూ రాడు! నాకిక మా ప్రభువు వచ్చేవరకు యీ మేన ప్రాణాలు భరించక తప్పదు! రాకుంటే నా జీవితం యిలాగే యీ గడ్డమీదనే ముగిస్తాను!.... కాని మీరు నాకో సహాయం చెయ్యాలి" అన్నాడు వసంతవర్మ వాళ్ళవంక పరీక్షగా చూస్తూ.

"అడగకండి తాతగారూ!" అన్నాడు కార్తీక్.

"ఇక్కడి విషయాలన్నీ మీరు ఈ సొరంగం దాటుతూనే మరచిపోవాలి! ఈ సొరంగం లోపల కళ్యాదుర్గమున్నట్లుగాని, నిధివున్న రహస్యంగాని మానవమాత్రులెవరికీ తెలియనివ్వమని నాకు ప్రమాణం చేసి చెప్పండి!"

శ్రోతలు ఒకరి ముఖాలొకరు చూసుకున్నారు.

ముందుగా వర్మ మాట్లాడాడు. "మీకెవరికీ ఆ సంగతి చెప్పవలసిన అగత్యం లేదిక! .... తాతగారూ, నేనే మీరు యెదురుచూస్తున్న కళ్యాణవర్మ వారసుడ్ని— జయవర్మను!" అన్నాడు.

వసంతవర్మతో బాటు, కార్తీక్ బృందమంతా యీ మాటలు అని నిర్ఘాంతపోయారు. కొద్దిక్షణాలవరకు ఎవరి నోటా మాట రాలేదు.

ముందుగా తేరుకున్నది వసంతవర్మ!

"ఏమిటి బాబూ, నీవంటున్నది? మీరు.... మీరు.... మా ప్రభువులు కళ్యాణవర్మ వారసులా? నిజమా? ఎంతటి శుభవార్త! నేడెంత సుదినం!" అన్నాడు వసంతవర్మ ఆనందంతో ఉక్కిరిబిక్కిరవుతూ.

కార్తీక్, అభిలాష్, వర్మవంక అభినందన పూర్వకంగా చూస్తూ. "మీరు రాజవంశానికి చెందినవారా? ఎంత అద్భుత విషయం! మీరేదో జమీందారీ వంశం వారని, సిరిపల్లె మీ నివాస స్థలమనీ, మీ పేరు జయవర్మ అనీ చెప్పారే!" అన్నారు.

"అవును. మా పూర్వీకులు రాజవంశస్థులే. రాను రాను రాజ్యాలు నశించిపోయి పరగణాలు వాటిమీద జమీందార్లు వచ్చారు. ఇప్పుడిప్పుడు జమీలు కూడా పోయి

రాజాభరణాలు మాత్రమే నిలబడ్డాయి. నేను మీతో చెప్పినదాంట్లో అవాస్తవికత ఏదీ లేదుకదా!" అన్నాడు వర్మ చిరునవ్వుతో.

వసంతవర్మ, జయవర్మను గాఢాలింగనం చేసుకొని "ప్రభూ! ఎన్నాళ్ళకు నా కోరిక ఫలించింది!? ఈ రోజు కోసమే కళ్ళల్లో వత్తులు వేసుకుని ఎదురుచూస్తున్నాను. తమ తండ్రిగారి నామధేయమేమిటి? కళ్యాణవర్మ ప్రభువులకు తమరు ఎన్నోతరం వారసులు?" అన్నాడు కుశల ప్రశ్నలు వేస్తూ.

వర్మ మందహాసం చేసి, "మా తండ్రిగారి పేరు ప్రచండవర్మగారు. కళ్యాణవర్మ ప్రభువుల కుమారులు ప్రశాంతవర్మగారు. మా తండ్రిగారికి ప్రశాంతవర్మగారు ముత్తాతగారు. ఆ విధంగా నాది ఏడోతరం" అన్నాడు.

వసంతవర్మ ఆనందంగా జయవర్మ వంక చూస్తున్నాడు. ఆయన కళ్ళల్లో ప్రభుభక్తి, స్వామిభక్తి పరాయణత కొట్టొచ్చినట్టు కనబడుతున్నాయి.

కార్తీక్ బృందానికి యిదంతా కలో, నిజమో అర్థం కావటంలేదు. అనుకోకుండా ఆపదలో ఆదుకున్న యీ తేజస్వి వ్యక్తి, ఆరడుగులపైగా పొడవున్న ఆజానుబాహుడిని చూడగానే తాము పెద్ద వంశం వాడని అనుకున్నారు. అన్నట్టుగానే తర్వాత జమిందారీ వంశస్థుడనని తన పేరు జయవర్మ అని చెప్పాడు. కళ్యాణవర్మ వంశం కూడా వర్మ పేరుతోనే అంతమవుతున్నది. అంటే యీ జయవర్మ ఖచ్చితంగా రాజవంశస్థుడే అనుకున్నారు.

"తాతగారూ, మీకు నా దగ్గరున్న రాగిఫలకం ఎలా చేజిక్కింది? నేను అంతదాకా నా చేతిలోనే అది పట్టుకొని వున్నాను. ముఖద్వారం దగ్గర నా దుస్తుల్లో దాచు

కున్నాను. స్వామి అనుచరులతో పోట్లాడినాక వాళ్ళు మమ్మల్ని బంధించేముందు చూడబోతే దుస్తుల్లో కనిపించ లేదు. వాళ్ళతో బాటు నాక్కూడా ఆశ్చర్యం కలిగింది! అది మీ కెలా చేరింది?" అడిగాడు జయవర్మ.

"మీరు దుస్తుల్లో దాచుకున్నాననుకొని తొందరలో దాన్ని నేల మీద జారవిడిచారు. నేనది గమనించి వెంటనే అంటే మీరు ముఖద్వారం దగ్గరకు చేరుకోగానే దాన్ని వశంచేసుకొని రాళ్ళగుట్ట దగ్గర వేచివున్నాను. ఆ తర్వాత మీ యిద్దర్నీ కళ్యాణస్వామి అనుచరులు నేలమీద పొర్లించి తీసుకుపోగానే, నేను ద్వారం లోపలికి ప్రవేశించాను. సరిగ్గా అదే సమయంలో యీ ముగ్గురు ద్వారం దగ్గరకు చేరారు. నేను వాళ్ళకు ద్వారం దగ్గరే యెదురుపడి, నా వెంట తీసుకువచ్చాను .. ఆ క్షణంలో నేలమీద దొర్లింపబడుతున్న మీరే నా ప్రభు వులని తెలిసివుంటే ఆ పాపాత్ముల్ని అప్పుడే నరకానికి పంపించి వుండేవాడ్ని!" అన్నాడు వసంతవర్మ.

అందరకూ అప్పటిదాకా ఆ రాగిరేకు వసంతవర్మ దగ్గరకు చేరిన విషయం ఓ పజిల్ లాగా వుండిపోయింది. ఇప్పుడు ఆ మబ్బు తెర విడిపోయింది.

జయవర్మ, వసంతవర్మవైపు తిరిగి, "ఆ నిధి యెక్కడున్నదో ఓసారి చూడాలని మనసు వేగిరపడుతున్నది. ఈ దుర్గంలోకి అడుగుపెట్టిన వెంటనే నాకు, యీ ప్రదేశానికీ జన్మజన్మల అనుబంధమున్నట్టు ఓ విచిత్రమైన అనుభూతి కలిగింది...." అన్నాడు.

వసంతవర్మ మందహాసంచేసి, "జన్మాంతర సంబంధాలున్న గడ్డ బాబూ యిది! అందుకే వారసులైన తమరు కనిపించిన మరుక్షణం, ఎన్నాళ్ళుగానో తమకోసమే

ప్రాణాలు నిలుపుకొని వున్న నా అన్నగారు తమ తనువు చాలించారు. మీకు ఆ రాగిఫలకం కళ్ళబడటం కూడా దైవసంకల్పమే! ఇక నా సంకల్పం, కర్తవ్యం రెండూ నెరవేరినట్టే!

ఆ నిధి నేనింతదాకా ఎన్నడూ కళ్ళతో చూసినది లేదు ప్రభూ! నేనే కాదు, మా అన్నగారుగాని మా తండ్రిగారుగాని, వారి తండ్రిగారుగాని ఎవ్వరూ చూడలేదు. మా పూర్వీకులు మాపైన పెట్టిన బాధ్యత శిరసావహించి ఆ ప్రకారమే యీ నిధిని కాపాడుకుంటూ యీ రాగిఫలకాన్ని దైవంకన్న మిన్నగా పూజించుకుంటూ వచ్చామిన్నాళ్ళు! అంతకుమించి ఆ నిధిని క్షేపాలు ఎక్కడున్నాయో, ఏమున్నాయో ఎన్నడూ వాటి జోలికి పోయిన వాళ్ళంకాదు.

అయినా తమరొచ్చారు, యిక అన్నీ మీరే చూసుకోవచ్చును! ఇంటికి వెళ్ళి తమ మనుషుల్ని తీసుకొని వచ్చి, నిధి పట్టించుకొని వెళ్తారా?" అన్నాడు వసంతవర్మ.

"ఈ విషయం మనం అందరికీ తెలియనివ్వటం మంచిది కాదు! నిధిని క్షేపాలు మా రాజవంశం వాళ్ళకే అయినా యిప్పుడు మాకు హక్కు లేనట్టే! తెలిస్తే ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసేసుకుంటుంది. చేతులారా మనమే విషయాన్ని బయట పెట్టుకున్నట్టవుతుంది!" అన్నాడు జయవర్మ.

"పైవాళ్ళకెందుకు చెప్పుకుంటాం రాజావారూ? మన యింటివాళ్ళనే వెంట తెచ్చుకొని నిధిని తీసుకుపోవచ్చునసే అభిప్రాయంతో చెపుతున్నాను. ఆనక మీ ఇష్టం!"

"నాకో అభిప్రాయం ఏర్పడుతుందికదా నిధి చూస్తే! పోయి చూద్దామా?"

"ఇదిగో బాబూ, ఆ రేకు—తమరే చూడండి. నేను తమ ఆజ్ఞను శిరసావహించే వాడినేగాని, తమకు చెప్పేటంతటి వాడినికాను!" వసంతవర్మ రాగిరేకును జయవర్మకందించాడు.

జయవర్మ దాన్ని పైకీ కిందికి చూస్తూ "మీకు సంస్కృతం వచ్చుగా తాతగారూ!" అన్నాడు.

"వచ్చును బాబూ! .... అదేమిటి, తమకు రాదా ఏమిటి?" అన్నాడు వసంతవర్మ కొద్దిపాటి ఆశ్చర్యంతో.

"మా తండ్రిగారి హయాంనుంచీ కూడా మాకు యింగ్లీషు చదువులే చెప్పించారు. అందుకని సంస్కృత భాషను నిర్లక్ష్యం చేయటం జరిగింది.... సరే, పదండి. నిధి చూసివద్దాం!" అన్నాడు జయవర్మ.

వసంతవర్మ చిన్నగా మందహాసం చేసి, "తమరు నిధి యిక్కడే, కళ్యాణ దుర్గంలోనే పాతిపెట్టబడుందనుకుంటున్నారు కదూ!" అన్నాడు.

జయవర్మ ఆశ్చర్యపోయి "మరి....?" అన్నాడు.

"ఇక్కడికి దాదాపు రెండు మైళ్ళ దూరంలో ఓ ప్రత్యేకమైన స్థలంలో నిధి దాచబడివుంది!"

"అక్కడ ఎందుకు దాచారు? మరి ఈ దుర్గంలో యింత పకడ్బందీగా యేర్పాట్లు చేశారెందుకు?"

"మీ పూర్వీకులు చాలా తెలివైనవారు! ఎవరైనా రాగిఫలకం దొరకనివాళ్ళు యీ దుర్గాన్ని తవ్విపోసేస్తారని వారికి ముందుగానే తెలుసు! అప్పుడు నిధి బయట పడిపోక తప్పదు! అందుకే అంత దూరంలో పాతిపెట్టి ఆ వివరాలన్నీ రాగిఫలకంమీద స్పష్టంగా సూచించారు!"

జయవర్మ, అభిలాష్‌వంక సూటిగా చూశాడు. ఆ చూపుల్లోని వాడిని, వేడిని అందరు గ్రహించేరు. తనకి

కావాలనే నిజందాచి చెప్పాడని అర్థమయింది వర్మకు.

కార్తీక్ పరిస్థితిని తేల్చివేయటం మంచిదనే అభిప్రాయంతో, "వర్మగారూ! దయచేసి మాకు ఇక సెలవిప్పించండి! మేము టైగర్ హిల్స్‌కి, అక్కడినుంచి చింతపల్లె వెళ్ళిపోతాం!" అన్నాడు.

జయవర్మ నవ్వి, "ఈ నిధి నిక్షేపాల్లో మీకు కూడా భాగముంది. మీ భాగం తీసుకోకుండా వెళతానంటే మాత్రం నేను మిమ్మల్ని వదుల్తానా? ఇంతదాకా నాకు చేదోడువాదోడుగా వుండి యిప్పుడు, నిధి విషయం బయల్పడేముందు వెళ్ళిపోతాననటం భావ్యం కాదు!" అన్నాడు.

కార్తీక్, అతని స్నేహితులు ఆ మాటలకు చాలా ఆశ్చర్యపోయినట్లు వాళ్ళ ముఖకవళికలే చెప్తున్నాయి. నిధిలో తమకు భాగమా? నమ్మశక్యం కావటంలేదు.

కొన్ని వేలకోట్ల రూపాయల విలువగల నిధి! వర్మ ఒక్కడు ఏం చేసుకుంటాడు? అతని వంశసులు తరతరాలుగా కూచుని తిన్నా తరగని అంతులేని ఐశ్వర్యం! వీళ్ళకు ఒక్కొక్కరికీ ఎంత యిచ్చినా అది యీ అఖండ ఐశ్వర్యంలో ఏపాటి?

వసంతివర్మ నవ్వుకున్నాడు.

"మీరు కూడా రండి, అందరం కలిసి వెళ్ళొద్దాం! మిమ్మల్ని జాగ్రత్తగా చింతపల్లె పంపించే బాధ్యత నాది!" అన్నాడు జయవర్మ.

కార్తీక్ బృందానికి చాలా అసౌకర్యంగా, అసంతృప్తిగా వుంది. తాము తిరిగి వెళ్ళటానికి ఎంత ఆత్రుత పడుతున్నారో, వర్మ అంత తాత్సారం చేస్తున్నాడు. పైగా నిమ్మకు నీరెత్తినట్లు తాపీగా, కులాసాగా కబుర్లు

చెప్తున్నాడు. ఈ ధోరణి వాళ్ళకు నచ్చలేదు.

"వర్మగారూ, నేనెక్కడికీ కదల్లేను క్షమించండి!" అన్నది దీప్తి. ఆమె చాలా డల్ గా, బాగా డీలాపడి పోయినట్లు కనిపిస్తోంది.

కార్తీక్ ఆమె వంక జాలిగా, ఆప్యాయంగా చూశాడు.

"ఫరవాలేదు. మీరు, కార్తీక్ యిక్కడే రెస్టు తీసుకోండి. మా యిద్దరితో బాటు అభిలాష్, అశ్వని, హిమవంత్ లు వస్తారు!" అన్నాడు జయవర్మ.

అశ్వని కొంచెం కోపంగానే అన్నాడు "వర్మగారూ! మాకు ఆస్థులూ వద్దు వాటాలూ వద్దు. దయచేసి మమ్మల్ని వెళ్ళనివ్వండి."

వర్మ ముఖం గంభీర ముద్ర దాల్చింది. అతని మనసులో చెలరేగే భావాలు ఎవరి ఊహకూ అందటంలేదు!

వసంతవర్మ కల్పించుకున్నాడు. "వాళ్ళు ఎన్నాళ్ళ గానో తమవాళ్ళకు, తను వూరికి దూరమై అనేక విధాల కష్టాలను భరించారు. ఇప్పుడు కష్టాలు గట్టెక్కి తమ స్వస్థలం పోవాలని ఉబలాట పడుతుంటే కాదనటం దేనికి? మీకు అంతగా వాళ్ళకు యేమయినా ధనం యివ్వాలనుకుంటే తదుపరి పంపించవచ్చును కదా ప్రభూ!" అన్నాడు.

వర్మ కళ్ళలో రక్తజీరలు స్పష్టంగా కనిపించాయి. అసలే తేనెరంగు కళ్ళు మరింత ఎర్ర రంగును సంతరించుకున్నాయి.

"నా కెవరూ యెదురు చెప్పటానికి వీల్లేదు! నువ్వు నా సేవకుడివే గాని నాకు సలహాలిచ్చేటంత గొప్పవాడివి కాదని గుర్తుంచుకో!" అన్నాడు వర్మ వసంతవర్మతో.

వసంతవర్మ మనసు చివుక్కుమన్నది! ఇన్నాళ్ళుగా బాధ్యతవు, నీతికి కట్టుబడి తను రాజవంశపు వారసుడి కోసం యెదురుచూస్తుంటే, తనకు లభించిన ఆదరణ, ఆత్మీయత యింత ఘోరంగా వుంటాయని ఆయన వూహించలేదు. కోపంతో ఆయన శరీరం వణికింది. కాని దాన్ని యేమాత్రం బయటకు రాకుండా నిగ్రహించుకున్నాడు. కార్తీక్ బృందానికి కూడా వర్మ మన స్తత్వం కొరుకుడు పడటంలేదు. రాజవంశానికి చెందినవాడినన్నీ, అతని అహంకారం కాబోలు! తమని శాసించాలనుకోవటం, అధికారం చలాయించుకోవాలనుకోవటం అతని అవివేకం! తాము అతనికి లొంగివుండాల్సిన అగత్యంగాని, అతనికి కట్టుబడి వుండాల్సిన అవసరంగాని లేవు!

వర్మ వసంతవర్మవైపు తిరిగి, "ఏం అలా నిల్చుండిపోయావు. పద, నిధి చూపించు!" అన్నాడు.

అంతవరకు తాతగారూ అంటూ ఆప్యాయంగా పిలిచిన వర్మ యేకవచనంలో సంబోధించటమే కాక అధికారయుతంగా ప్రవర్తించటం వసంతవర్మకు చాలా బాధాకరంగా వున్నది. అయినా తన ప్రభువు, తనను ఆజ్ఞాపించటానికి అర్హత వున్నవాడు కానిస్తుంటే శిరసావహించక తప్పదు.

"అలాగే ప్రభూ! బయలుదేరే ముందు విఘ్నాలు రాకుండా తమ వంశమువారు పూజించే కులదైవానికి ప్రార్థన చేసుకుందాం!" అన్నాడు వసంతవర్మ.

"విఘ్నేశ్వరుడి స్తోత్రం నువ్వే చేసెయ్యి, నాకు రాదు!" అన్నాడు వర్మ.

వసంతవర్మ మాత్రం ఆశ్చర్యంగా, "అదేమిటి ప్రభూ, మీ కులదైవం సూర్యభగవానుడు కదా, వినా

యుకుడని అంటూ రేమిటి?" అన్నాడు.

వర్మ వెంటనే "ఆ విషయం నాకు తెలియక కాదు! యే పనయినా మొదలుపెట్టే ముందు గణపతిని పూజిస్తారు కదా, అందుకని అలా అన్నాను!" అన్నాడు.

వసంతవర్మ "నాకు వినాయక స్తోత్రం తెలియదు ప్రభూ! సూర్యస్తుతి చేస్తాను!" అంటూ శ్లోకం చదివి ప్రార్థన చేశాడు.

"చాలు, యిక బయల్దేరుదాం! ముందోసారి ఈ రాగి రేకులోని సంకేతాలకు అర్థం చెప్పు! ఇక్కడ గీతలు, బాణం గుర్తులు ఏదో భాషలో రాయబడిన మాటలు— సంస్కృతం అన్నావు కదూ—అవన్నీ ఓసారి చెప్పు!" అన్నాడు వసంతవర్మను చూసి, వర్మ.

వసంతవర్మ రాగిరేకును తీసుకుని ఓసారి పరీక్షగా చూసి, "ఇదిగో యిటు చూడండి ప్రభూ! ఇదే కళ్యాణ దుర్గం. బొమ్మ గీచివున్నది చూశారా! కళ్యాణదుర్గం ఎడమవైపున ఓ ద్వారం చూపించబడింది కదా అదే యిప్పుడు నేనున్న నివాసానికి దగ్గర్లో వున్న ద్వారం! ఇక్కడి నుంచి సరాసరి బాణం గుర్తు దారి చూపించబడింది. ఇది కళ్యాణప్రభువుల పేరు, ఆయన రాజ్యాన్ని పరిపాలించిన కాలం సంస్కృతంలో వ్రాయబడి వున్నది.

"ఇదిగో, యిది ఆయన వంశవృక్షం! కళ్యాణవర్మ ప్రభువుల తండ్రి తాతల పేర్లు, వివరాలు. ఇది సూర్య భగవానుడు, మీ కులదైవం బొమ్మ. ఇది ప్రశాంతవర్మ వారి పేరు, ఈ వంశానికి వారసుడు ఆయ నేనని స్పష్టంగా రాయబడి వున్నది! ఇప్పుడు మళ్ళీ నిధికి దారిచూపబడింది. ఇదిగో యీ బాణం గుర్తు రెండు మైళ్ళ విస్తారాన్ని కింద

రాసి వుంచారు. ఆ రెండు మైళ్ళ దూరం సరాసరి దారి కాదు, ఇదిగో యీ కొండల బారు, దాని వెనుకగా లోయలు, ఆ పక్కనుంచి మరిగుజ్జు చెట్లు, వాటి నానుకుని ఓ సెలయేరు, దాని పక్కగా రాళ్ళ గుట్టలు, ఆ పక్కగా ఓ గుహ, లోపలకు సన్నటి దారి, వరసగా చూపించబడ్డాయి.

వీటివన్నిటిని దాటుకుని వెళ్ళగలవాడికి అక్కడ మరో రాగి ఫలకంమీద నిధి సంక్షిప్తం చేయబడ్డ సరైన స్థలాన్ని, నిధి పూర్తివివరాల్ని రాసిపెట్టి ఆ గుహాలో కుడివైపున పాతిపెట్టారట! దాన్ని తవ్వి తీసుకుని ఆ వివరాల ప్రకారం వెళ్తే నిధి బయటపడుతుంది!" అన్నాడు.

వర్మకు ఛర్రున కోపం వచ్చేసింది. "ఏమిటీ నువ్వు చెప్పేది కాశీ మజిలీ కథలా వుంది? ఈ రాగిరేకులోనే పూర్తి వివరాలున్నాయనుకుంటే మళ్ళీ రెండు మైళ్ళ దూరంలో మరో రాగిఫలకం వుండటమేమిటి? దాన్ని యెక్కడో భూమిలో పాతి వుంచటమేమిటి? ఇదంతా నేను నమ్మను! నా ఉద్దేశ్యం ప్రకారం యిక్కడే కళ్యాణదుర్గలోనే యెక్కడో నిధి పాతిపెట్టబడి వుంది. నువ్వు నన్ను తప్పుదారిన నడపటానికి ప్రయత్నిస్తున్నావు!" అన్నాడు.

వసంతవర్మ యీసారి కోపాన్ని అతి బలవంతాన నిగ్రహించుకుని "ప్రభూ! మీరు నా ఆత్మగౌరవాన్నే కించపరచే మాటలంటున్నారు. నా రాజవంశ వారసులు మా పూర్వీకులని ఎన్నడూ పల్లెత్తు మాట అన్నవారు లేరు! పైగా ఎంతో మన్ననగా, మర్యాదగా మమ్మల్ని గౌరవించేవారు. అబద్ధాలు చెప్పటం, ఆడిన మాట

తప్పటం మా వంశాచారం కాదు! మీకు నా మాటమీద విశ్వాసం లేకుంటే, సంస్కృతం తెలిసిన మరెవరికైనా చూపించుకోండి!" అన్నాడు.

వర్మ ఒక్కసారిగా చల్లబడిపోయాడు. "అదేమిటి తాతగారూ, ఒక్కమారే అలా మారిపోయారు? నేను మీ ప్రభువును కదా! గట్టిగా యేదయినా అనటానికి అధికారం లేదా? మీరు నన్నపార్థం చేసుకోకండి! ఈ నిధి నిక్షేపాల వెనక యింత తతంగం వుందని నాకు తెలీదు. చేతి కందినట్టే అంది దూరమవుతున్న నిధిపట్ల కోపమొచ్చి అలా అన్నానంతే!" అన్నాడు.

అక్కడ సంస్కృతం వచ్చినవాడు అభిలాష్ ఒకరే! కాని అతనిదివరకే తనకు నిజం చెప్పలేదు రాగిరేకు చదివి కూడా. యిప్పుడు తనమీద గుర్రుగా వున్నారందరు. అసలే నిజం చెప్పడు! ఆరు ఫర్లాంగుల దూరంలో నిధి నిక్షిప్తమై వున్నట్టు ఘోరంగా అబద్ధం చెప్పాడిదివరలో.

వర్మ మాటలకు వసంతవర్మ కాంతించినట్టే కనిపించాడు. అప్పటికి కనుచీకటి పడుతోంది.

"ఏమిటి, మీ రింకా మీనమేషాలు లెక్కపెడ్తున్నారు. బయల్దేరండి!" అన్నాడు వర్మ అందర్నీ కలియ చూస్తూ.

ఎవరూ సుముఖంగా లేరని ముఖకవళికల్నిబట్టే తెలిసిపోతోంది.

వసంతవర్మ యేదో గుర్తొచ్చినట్టు, "ఈ రోజు శుక్రవారం ప్రభూ!" అన్నాడు.

వర్మ ముఖం చిట్లించి, "అయితే...." అన్నాడు.

వసంతవర్మ చెప్పేవరకు ఆ రోజు శుక్రవారమని యెవ

రికీ గురు లేదు! ఆటోమాటిక్ వాచీలో ఆ రోజు పేరు, తేదీ చూసేవరకు యెవరికీ ఆ దృష్టే లేదు. వసంతవర్మ జ్ఞాపకశక్తికి, అతని మేధాసంపత్తికి ఆశ్చర్యపోయారు! ఎన్నో ఏళ్ళుగా వారంతిథులు గుర్తుపెట్టుకున్న విద్వాంసుడతను!

వసంతవర్మ వివరణ యిచ్చాడు. "తమ పూర్వవంశ ప్రభువులు పొరపాటున కూడా శుక్రవారం చీకటిపడ్డాక ధనాగారాన్ని తాకే వారు కాదు! అటు చూసేవారే కాదు! శుక్రవారం అంత పవిత్రమయిన రోజు వారికి. ఇప్పుడు చీకటి పడిపోయింది. ఈ రాత్రికి ఆగి ఉదయమే బయల్దేరి వెళ్దాం!" అన్నాడు.

వర్మకు ఆ కాలి మంట నెత్తికెక్కింది. "ఇలాంటి చాదస్తం కబుర్లతో కాలహరణ చెయ్యటానికి ప్రయత్నించకు! నీ ధోరణి నాకు అనుమానాస్పదంగా వుంది. అసలు నిధి దారి నీకు బాగా తెలుసు___అయినా యేదో దాచి పెడుతున్నావు. లేనిపోనివి కల్పిస్తున్నావు. మేమిది సహించలేం!" అన్నాడు.

వసంతవర్మ చెక్కు చెదరలేదు. "మీరే మా ప్రభువు అని, అన్ని విషయాలు తమకు చెప్పేశాను. నేను దాచినదేమీ లేదు. ఉన్నదున్నట్టు నిధి గురించిన రహస్యాలన్నీ చెప్పేశాను. కాని నేను పొరపాటు చేశానని యిప్పుడనిపిస్తోంది" అన్నాడు.

వర్మ దెబ్బతిన్నట్టు చూశాడు. "అంటే నేను రాజవంశస్థుడ్ని కాదని నీ అనుమానమా?" అన్నాడు.

"రుజువు చూపించేవరకు నమ్మకం కుదరటం కష్టం కాదా ప్రభూ!"

"అంటే నీ ఉద్దేశ్యం...."

"మీరే కళ్యాణవర్మ ప్రభువుల వారసులని నిరూపించుకోవాలి మీరు!"

"ఓహో అలాగా! ఏం చూపించి నిరూపించాలి?"

"ప్రశాంతవర్మగారు తప్పిపోయినప్పుడు ఆయన వద్ద కళ్యాణవర్మ ప్రభువుల రాజముద్రిక వుండింది. అది చూపించినవారికే యీ నిధి అప్పగించాలని మా పూర్వీకులు ఆదేశించారు మాకు!"

"ఓ, రాజముద్రికా? అది మా యింటిలో వున్నది. సిరిపురం పోయి తేవాలి!"

"అందుకే ప్రభూ నేను మొదట్లోనే చెప్పాను— మీతో ఇంటికొస్తానని! నేను కళ్ళతో చూసేవరకు ఏదీ నమ్మలేను, క్షమించండి."

"నువ్వు సిరిపురం రాకటంకన్న నేనే ఆ ముద్ర నిక్కడికి తీసుకురావటం సులభం కదా! నేను ఆ ముద్రిక చూపించే నిధిని తీసుకువెళ్తాను. ఇప్పుడు కేవలం నిధిని కళ్ళతో చూడటం వరకే నేను నిన్నడిగినది! తీసుకు పోయే ముందు ముద్రికను తీసుకురావటమే కాదు, నిన్ను కూడా మాతో మా భవంతికి తీసుకువెళ్తాం. దేవిడీలో మీకు ఘనమైన సత్కారం చేస్తాం! చూసి వెళ్ళిపోతాం! మళ్ళీ వస్తాం!" అన్నాడు వర్మ హుందాగా.

వసంతవర్మ చటుక్కున వర్మ చేతినుంచి రాగి ఫలకాన్ని తీసేసుకుని, "క్షమించండి. అంతదాకా యీ తామ్రపత్రాన్ని నా దగ్గరే వుండనివ్వండి. మీరు ముద్రిక తెచ్చి చూపించాక గాని నేను మీకు నిధి చూపించలేను!" అన్నాడుఖచ్చితంగా.

వర్మ కోపంతో ఛీత్కారం చేశాడు. "ఎంత అహంకారం నీకు? నామీద యెందుకు అనుమానం వచ్చింది?

మేము తలుచుకుంటే నిస్నేం చేస్తామో తెలుసా?" అన్నాడు.

"మాటలు అనవసరం. కళ్యాణవర్మ వారసులు ఎవరూ యింత దురుసుగా ప్రవర్తించరు! సూర్య స్తుతి కలలో కూడా ఆయన వంశస్థులు మరచిపోరు! శుక్రవారం పొద్దుపోయి ధనరాశుల్ని ముట్టరు! మీదుమిక్కిలి తమ అమాత్యులతో రమ్మన్నదూ అహంకారంతో ప్రవర్తించరు. ఈ కారణాలవల్లనే మీరు కళ్యాణవర్మ వారసులు కాదని గ్రహించాను! అసలు మీరు రాజవంశస్థులు కాని మాట అటుంచి, జమీందారు కూడా కాదు! మీరు తెలుగు వారే కాదు! ఎవరో విదేశీయుడివి. నా కళ్ళు, నా యిన్నేళ్ళ అనుభవం, వివేకం నాకివన్నీ చెపుతున్నాయి! తక్షణం యిక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపో!" అన్నాడు వసంత వర్మ కళ్ళనుంచి నిప్పులు రాలుస్తూ.

కార్తీక్ బృందంతోపాటు అందరూ నిర్ఘాంతపోయి చూస్తున్నారు. వసంతవర్మ కాలరుద్రుడిలా కనిపించాడు వారి కళ్ళకు! వర్మ గురించి మొట్టమొదటిసారిగా యేదో వినరాని సంగతి విన్నట్టనిపించింది వాళ్ళకు!

అయితే అప్పుడే ఓ ఊహించరాని సంఘటన జరిగి పోయింది.

వర్మ పాంటు జేబునించి రివాల్వర్ తీసి వసంతవర్మను కాల్చేశాడు. ఒకసారి కాదు రెండుసార్లు కాదు నాలుగు గుళ్ళు! ఒకదాని మరొకటి వెంట వసంతవర్మ గుండెల్లోకి, పొట్టలోకి దూరిపోయాయి.

ఊహించని యీ దాడి నెదుర్కోవటానికి వసంత వర్మ సిద్ధంగా లేడు. నేల కూలిపోతూ కూడా తన పొడవాటి కత్తిని అందుకొని వర్మను నరికెయ్యాలనుకున్నాడు.

కాని యీ లోపల మెరుపులా అశ్విని చేతిలో నున్న గన్ లాక్కొని వర్మ మరో రెండుసార్లు వసంతవర్మను కాల్చాడు!

అయినా వసంతవర్మ ప్రాణాలు పోలేదు! అతను వర్మను శపించేలా చూస్తూ, "ఆ నిధి నీకు దక్కదు! నువ్వు నికృష్టమయిన చావు చస్తావు. యిక్కడే యీ కళ్యాణ దుర్గంలోనే నీ శవం నేలమీద పొర్లాడుతుంది! ఇది నూటికి నూరుపాళ్ళు నిజం!" అన్నాడు.

వర్మ వసంతవర్మ కత్తి నందుకుని అతని తలను మొండెం నుండి వేరు చేసేశాడు.

చూస్తున్న అందరికీ భయంతోను, గగుర్పాటుతోను, శరీరాలు జలదరించాయి! అంత చలిలోను ముచ్చెమట్లు పోశాయి! వర్మ చేసిన ఘాతుకం చూడలేక దీప్తి కళ్ళు మూసుకుంది. అతన్ని వారించటానికి అశక్తులైనట్టు కార్తీక్ బృందం అచేతనంగా నిల్చుండిపోయారు.

* * *

అంతా క్షణాలమీద జరిగిపోయింది! రక్తపు మడుగులో తేలున్న వసంతవర్మ జరిగింది వాస్తవమే, కల కాదని గుర్తు చేస్తున్నాడు! స్వామిభక్తిపరాయణుడైన వసంతవర్మ, కర్తవ్యమే దైవంగా భావించుకునే వసంత వర్మ, అన్ని నాళ్ళుగా రాజవంశ వారసుడి కోసం అజ్ఞాత వాసం చేస్తూ మోడులా బతికిన వసంతవర్మ—తన బాధ్యత పూర్తిగా నిర్వర్తించకుండానే అమానుషంగా వర్మ చేతిలో బలయిపోయాడు!

ఈ సంఘటన చూస్తూన్న కొద్దీ అందరికీ కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి. గుండెలు బరువెక్కాయి. తమ ప్రాణదాత అనుకున్న వర్మ, మరో ప్రాణిని నిస్సంకోచంగా చంపే

కాదు! వసంతవర్మ కూడా ఓ విధంగా తమ ప్రాణ దాతే! ఆతిథ్య మిచ్చి ఆదరించటమే కాకుండా, తమ స్నేహితురాలు దీప్తిని, ఆత్మీయుడు అభిలాష్‌ని కళ్యాణ స్వామి చెర నుంచి విడిపించటానికి సాయం చేశాడు. తమని తమ యిళ్ళకు పంపించమని వర్మను నొక్కి చెప్పాడు. అలాంటి మహోన్నత వ్యక్తిని తృణాలమీద శవంగా మార్చేశాడు వర్మ!

ఎంత కిరాతకుడు! వర్మలో యిప్పుడు వాళ్ళకు స్నేహితుడు కనిపించటంలేదు.

అశ్విని ఉండబట్టలేక అనేశాడు. "ఉత్త పుణ్యానికి వసంతవర్మను చంపడం యేం బాగాలేదు. ఇది మేమంతా గర్హిస్తున్నాం!"

వర్మ పగలబడి నవ్వాడు.

"ఉత్తపుణ్యానికి కాదు, వీడు హద్దు మీరాడు! తన కన్న కర్తవ్యపరాయణుడు లేడని నాకు పోజు కొట్ట బోయాడు. అహంకారంతో విర్రవీగాడు. ఫలితం అనుభవించాడు!" అన్నాడు.

"దీన్నిబట్టి మీరు రాజవంశానికి చెందిన వారసులు కాదని మా అందరికీ తెలిసిపోయింది...." అన్నాడు కార్తీక్.

"నేను మాత్రం వారసుడ్నని చెప్పుకుంటున్నానా? నాక్కావలసింది నిధి! నేను రాజవంశానికి చెందిన వాడినా కాదా అన్నది కాదు ప్రస్తుత సమస్య! ఆ నిధికి నేనే ఏకయిక వారసుడ్ని అన్నది ప్రస్తుత నగ్నసత్యం" అన్నాడు వర్మ ఊహాలోకాల్లో తేలిపోతూ.

"ఇన్ని ప్రాణాలు బలిగొన్న ఆ నిధి యింకెందరి ప్రాణాలు బలి తీసుకుంటుందో, అసలు యిక్కడ ఆ నిధి

వున్నదో లేదో భగవంతుడి కెరుక! మీరు వెళ్ళి ఆ నిధిని మీరే అనుభవించండి.మమ్మల్ని మా మానాన పోనివ్వండి, సెలవు!" అన్నాడు కా ర్తీక్.

వర్మ పకపక నవ్వి, తొందరపడతావేం యాంగ్రీ యంగ్ మాన్! ఆ నిధినంతా నేనొక్కడ్నీ యేం చేసుకుంటాను? మీ అందరికీ పంచేస్తాను. నాతో రండి! ఆ నిధి వశం చేసుకున్న వెంటనే యిక్కడి నుంచి అందరం వెళ్ళిపోదాం! మీ కిది సువర్ణావకాశం, వదులుకోకండి!" అన్నాడు.

అంతవరకు మౌనంగా వున్న అభిలాష్ నోరు విప్పాడు.

"వర్మగారూ! మాకు యే నిధిని క్షేపాలు వద్దు! ఇంత వరకు అనుభవించిన కష్టాలు చాలు! మేమింక యిక్కడ ఒక్క క్షణం కూడా వుండదల్చుకోలేదు. మీరు వచ్చినా రాకపోయినా మేం తిరిగి వెళ్ళిపోతున్నాం. వచ్చిన దారినే పోతే టైగర్ హిల్స్ చేరుకోగలం, మాకు ఎవరి సాయమూ అక్కర్లేదు!" అన్నాడు.

హిమవంత్ మాత్రం యెటూ చెప్పకుండా వుండి పోయాడు. దీప్తికి వర్మ ఘాతుకచర్య చూశాక అతని మీద వున్న సదభిప్రాయం యెగిరిపోయింది. అతనిమీద అసహ్యం, జుగుప్స పుట్టాయి.

అశ్విని తన దగ్గరున్న బుల్లెట్సు వర్మకి తిరిగిచ్చేస్తూ, "ఇవిగో మీ ఆస్తి! తుపాకీ మీ వద్దనే వుంది. కా ర్తీక్, ఆ తుపాకీ కూడా వర్మగారి కిచ్చెయ్యి. మనకిక ఈ మారణాయుధాలతో పనిలేదు!" అన్నాడు.

వర్మ బుల్లెట్స్ అందుకుని భద్రపరిచాడు. చకచక

ఆరు గుళ్ళు రివాల్వర్ లో లోడ్ చేసుకున్నాడు.

"మీ నిజాయితీకి చాలా సంతోషిస్తున్నాను. కాని మీ రెవ్వరూ ఇక్కడ్నుంచి అడుగు కదపటానికి వీల్లేదు!" అన్నాడు వర్మ కోరగా నవ్వుతూ.

అందరు అతనివంక అదిరిపడి చూశారు.

కార్తీక్ తుపాకీ యివ్వబోయినవాడల్లా చెయ్యి వెనక్కి తీసుకున్నాడు.

"కమాన్ మిస్టర్, ఆ తుపాకీ యిలా తే! అందులో గుళ్ళు లేవు! దానివల్ల యేం ప్రయోజనముండదు నీకు!" అన్నాడు నవ్వుతూ.

అశ్విని ఆవేశంగా కార్తీక్ చేతిలోని తుపాకీ అందుకుని వర్మకు గురిపెట్టాడు.

వర్మ హుంకరించాడు. "పిచ్చివేషాలు వెయ్యొద్దు! నా రివాల్వర్ గురి తప్పదు. నేనెలాంటివాడినో మీ రీ పాటికి గ్రహించి వుంటారు. స్నేహానికి ప్రాణం పెట్టినట్టే, శత్రుత్వం వస్తే ప్రాణాలు తీయటానికి వెనుతీయను. మీరు అంతదాకా పరిస్థితిని సాగలాగరని నాకు తెలుసు. ఊఁ, అశ్వనీ గుళ్ళులేని ఆ తుపాకీని కింద పారెయ్యి!" అన్నాడు.

అశ్విని వర్మమీద తిరగబడబోయాడు. కార్తీక్ అతన్ని చూపుల్తోనే వారించాడు. అభిలాష్, హిమవంత్ నిర్వికారంగా వుండిపోయారు. తిరగబడి ప్రయోజనం లేదని వాళ్ళకు తెలుసు! దీప్తి పెద్ద పెద్ద కళ్ళను మరింత పెద్దవిగా చేసుకొని భయంగా చూస్తోంది!

వర్మ చిన్నగా నవ్వి, "గుడ్! మీలో చక్కటి క్రమశిక్షణ వుంది. కమాన్, వరసగా నుంచోండి. మిస్ దీప్తి, నువ్వు కూడా! నేను చెప్పినట్టు వింటే మీ కే విధంగానూ

హాని జరుగదు. నా పని పూర్తికాగానే మిమ్మల్ని యథేచ్ఛగా వదిలేస్తాను!" అన్నాడు.

"ఇప్పుడు మేము మీకే విధంగాను అడ్డు రావటం లేదుకదా! మమ్మల్ని బెదిరించటంలో మీ ఉద్దేశమేమిటి? మీరు నిధి వెతుక్కొని అనుభవించండి. మా దారిన మేం పోతాం!" అన్నాడు కార్తీక్.

వర్మ అదే మందహాసంతో, "మీరు ఊరు చేరిన మరుక్షణం నన్ను పట్టివ్వటానికీ, నిధిని ప్రభుత్వాని కప్పగించడానికీ మీరు చెయ్యగలిగినదంతా చేస్తారని నాకు తెలుసు! నేనేం అమాయకుణ్ని కాదు, వెర్రివాడ్ని అసలే కాదు! నా లక్ష్యం నెరవేరేవరకు మీరు నా అతిథులు!" అన్నాడు.

అశ్విని కోపంగా యేదో అనబోయాడు. కార్తీక్ వారించాడు.

ఈ లోపల వర్మ తన జేబునుంచి పొడవాటి ప్లాస్టిక్ తాడు బయటికి తీశాడు.

"ఇది పర్వతాల నెక్కేందుకు ఉపయోగించే బలమయిన తాడు. చూడడానికి చాలా సన్నగా కనిపిస్తుందని దీని బలాన్ని తక్కువగా అంచనా వెయ్యొద్దు. మిమ్మల్ని దీనితో తాత్కాలికంగా కట్టి ఒకరికొకర్ని సన్నిహితం చేస్తాను. ఏమనుకోకండి ఫ్రెండ్స్" అన్నాడు వర్మ, వాళ్ళకు రివాల్వర్ గురిచేసి వుంచి. వెనుక విరిచిన చేతులకి బంధాలు వేసేసి రెండు చివర్లు తన చేత పట్టుకున్నాడు.

ఎవరూ ప్రతిఘటించలేదు. ప్రతిఘటించినా ఫలితం వుండదని అందరికీ తెలుసు. వర్మ నరరూప రాక్షసుడని అప్పటికే వాళ్ళకర్థమైపోయింది.

కాస్త విరక్తిగా నవ్వి, "మాకు యీ బంధనాలు కొత్త కాదు! ఇప్పటికి యెన్నోసార్లు యిలా కట్టించుకున్నాం. మమ్మల్ని యిలా బంధించకపోయినా మేము ఎదురు తిరిగే ప్రసక్తి లేదు. మీ యిష్టమొచ్చినంత సేపు బంధించుకోండి! ఇక ప్రాణాలమీద ఆశ ఎప్పుడో చచ్చిపోయింది." అన్నాడు.

వర్మ రాగిరేకును తీసి దుస్తుల్లో భద్రంగా దాచుకున్నాడు.

వసంతవర్మ కళ్ళు యింకా యీ ఘాతుకాన్ని చూస్తున్నట్టే తెరుచుకుని వున్నాయి భయంకరంగా.

అప్పటికి రాత్రి ఎనిమిది గంటలు దాటింది. వసంతవర్మ వెలిగించిన కాగడా ఆ బిలంలో చీకటిని పారదోలి వెలుగునిస్తోంది!

వర్మ స్నేహితులందర్నీ కలియచూసి, ప్రస్తుతానికి మీరందరూ యీ దర్భ చాపలమీద నడుములు వాల్చి విశ్రాంతి తీసుకోండి! నేనిప్పుడే పోయి ఆ నిధి యెక్కడున్నదీ చూసుకొని వస్తాను. తర్వాత మీలో కొందర్ని నాతో తీసుకుపోతాను. ఎందుకో తెలుసా? అంత బంగారాన్ని నేనొక్కణ్ణి మోసుకు రాలేనుకదా, జస్ట్ సాయం కోసం!" అన్నాడు నవ్వుతూ.

వర్మ నవ్వు చాలా భయంకరంగా వుంది. ఎర్రటి కాగడా వెలుగులో చాలా వికృతంగా కనిపిస్తున్నాడు వర్మ. అతనిలో భయంకరమైన ధన పిశాచి వెర్రితలలు వేసింది. సమయం, సందర్భం కూడా చూడకుండా ధనాశలోపడి నిధిని వెతుక్కోవటానికి ఒక్కడే పోవటానికి సిద్ధమయిన ఆ మనిషిని ఎలా అర్థం చేసుకోవాలో వాళ్ళకు తెలియలేదు.

వర్మ ఆ గుహలాంటి బిలంలో వెతికి మరో కాగడా పట్టుకున్నాడు. దానికి యేవో నారచీరల్లాంటివి కట్టి వున్నాయి. ఓ పాత్రలో చమురువంటి పదార్థం కనిపించింది. కాగడాను ఆ పదార్థం పట్టించాడు. తర్వాత దాన్ని వెలుగుతున్న కాగడాకు ముట్టించాడు.

కాగడా వెలిగింది!

దుస్తుల్లోనించి ఓసారి రాగిరేకునుతీసి గుర్తుల్ని పరిశీలనగా చూసుకున్నాడు. వసంతవర్మ చెప్పిన ప్రతి వివరమూ కంఠ స్థమే తనకి! అతను అబద్ధం చెప్పలేదు. కావాలనే తను అతన్ని రెచ్చగొట్టి నిజం చెప్పించాడు!

రెండు మైళ్ళు పోవాలి. అదీ అడ్డగిడ్డంగా వున్న దారి! ఒక్కడూ వెళ్ళటం కష్టమే! తనతో మనిషి తోడు కావాలి. ఎవరొస్తారు?

వర్మ ప్రేమగా కార్తీక్ బృందంవైపు చూసి, "ఫ్రండ్స్! మీలో ఒకరు నాతో రావాలి! నాకు భయంవేసి రమ్మనటంలేదు! ఒకరు కాగడా పట్టుకుంటే మరొకరు దారి చూసి చెపుతుండాలి! నాతో వచ్చే వ్యక్తికి యీ జన్మలో యెన్నడూ చూడనంత బంగారమిస్తాను! పది తరాలవరకు తరగని ఐశ్వర్యం! కమాన్, ఎవరొస్తారు?" అన్నాడు.

ఎవరూ మాట్లాడలేదు. వర్మ వైపు చూడటానికే మనస్కరించనట్టు మౌనం వహించారంతా.

వర్మ నలుగురు మగాళ్ళవంకా గుచ్చి చూస్తూ, "ఏం, ఎవరూ మాట్లాడటంలేదు?!" అని రెట్టించాడు.

అప్పటికీ ఎవరూ మాట్లాడలేదు.

"ఇంతసేపూ నేను బతిమాలుతున్న ధోరణిలో అడుగుతున్నాను. కాని, యిప్పుడు శాసిస్తున్నాను. మీలో

ఎవరోకరు నాతో రాక తప్పదు! మీరు మొండిగా మొరాయిస్తే, ఎలా దారికి తేవాలో నాకు తెలుసు" వర్మ దీప్తి దగ్గరగా వచ్చి నించుని ఆమె కళ్ళల్లోకి చూసి వింతగా నవ్వాడు.

చూస్తున్న వాళ్ళందరికీ వర్మలో కొత్త వ్యక్తి కనిపిస్తున్నాడు. అంతవరకు తమలో ఒకడిగా యెంతో స్నేహంగా మసలిన వ్యక్తి అలా ప్రవర్తించటం వాళ్ళకు ఉక్రోషాన్ని, ఆగ్రహాన్ని కలిగించాయి.

కార్తీక్ వర్మ అభిప్రాయం గ్రహించాడు. వర్మ చేత్తో దీప్తి బుగ్గల్ని సుతారంగా నిమిరాడు.

కార్తీక్ కోపంగా అరిచాడు. "ఆడవాళ్ళపట్ల మర్యాద చూపించలేని మనిషి పశువుతో సమానం!"

దీప్తి ముఖం అరుణిమ దాల్చింది. కోడెతాచులా బుసలు కొట్టింది. "నువ్వింతవరకు ఎంతో పెద్దమనిషిలా మమ్మల్ని కాపాడిన ప్రాణదాతలా చాలా చక్కగా నటించావు. నీ అసలు రూపం యిప్పుడే బయటపడుతోంది. నువు కేవలం ఈ నిధికోసమే బయల్దేరివచ్చావని యిప్పుడర్థమవుతోంది. యింతసేపు ధనపిశాచిపట్టి మూర్ఖుడిలా ప్రవర్తించావనుకున్నాను. ఇప్పుడు కామాంధుడివని అర్థంచేసుకున్నాను. నీలాంటి రావణాసురులకు చివరికి అథోగతే ప్రాప్తించేది!" అన్నది.

"శపిస్తున్నావా? మీ హిందూ దేశంలో ఆడవాళ్ళకి సెంటిమెంట్సెక్కువ! మీ దేశపు ఆడవాళ్ళంటే నాకెందుకో చాలా మక్కువ! నిన్ను చూసిన మరుక్షణమే నిన్ను మోహించాను. కాని సమయం, సందర్భం కలిసి రావాలని యెదురుచూస్తున్నాను!" దీప్తి చెక్కిళ్ళు నిమిరాడు వర్మ.

దీప్తి శీత్కారం చేసింది. "నీలాగే నా మీద మోహం పెంచుకున్న నికోలస్ కుక్క చావు చచ్చాడు. నీకూ అలాంటి నికృష్టపు చావే రాసిపెట్టుంటే అలాగే చెయ్యి" అన్నది ఉద్రేకంలో నోరుజారి.

వర్మ నిర్ఘాంతపోయినట్టు చూశాడు. అతని తేనె రంగు కళ్ళు ఆశ్చర్య సంభ్రమాల్ని దాచలేకపోయాయి.

"నికోలస్....నికోలస్‌ని మీరేనా చంపింది?" అన్న మాటలు అప్రయత్నంగా వెలువడ్డాయి వర్మ నోటివెంట.

"అవును మేమే! వాడి కొనప్రాణం నా చేతుల్లో నే పోయింది. కాల్చి చంపాను. ఆడది తలుచుకుంటే చెయ్యలేని సాహసం లేదు! ఆడదాన్ని రెచ్చగొడితే ప్రళయాన్నే సృష్టించగలదు, జాగ్రత్త!"

కార్తీక్ సంజ్ఞ చేస్తూన్నా, అశ్విని మోచేత్తో వెనకనుంచి దీప్తిని వారించబోయినా ఆమె తన వాగ్ప్రవాహాన్ని ఆపలేదు.

వర్మ దిగ్భ్రాంతినుంచి ఇంకా తేరుకోలేదు. కార్తీక్‌ని సమీపించి అతని రెండు చెంపలు ఛెళ్ళుఛెళ్ళున చరిచాడు. కార్తీక్ పెదిమ చిట్లి నోటి చివరనుంచి రక్తం ధార కట్టింది. ఉద్రేకం, ఆగ్రహం, పౌరుషం ఉప్పెనలా పొంగి తాళ్ళు తెంచుకొని వర్మమీద పడి చంపేద్దామన్నంత కోపం వచ్చింది కార్తీక్‌కి. కాని అతను గింజుకొనేకొద్దీ తాళ్ళు మరింత బిగిసి చర్మం లేచిపోయి మంట పుట్టిందేగాని ముడి వీడలేదు.

"ఏరా, నాకే మస్కా కొడతావా? కథ అల్లి నన్నే మోసగించావు కదరా! నిన్నేంచేసినా పాపం లేదు!" వర్మ క్రూరంగా కార్తీక్ కళ్ళల్లోకి చూశాడు.

"నికోలస్ నీ మనిషా?" అడిగాడు కార్తీక్ సూటిగా

వర్మ చూపులెన్నెదుర్కుంటూ.

"అవును, నా మనిషే! వాడితో బాటు మరో ముగ్గురుండాలి, వాళ్ళేం చేశారు?" వర్మలో ఉద్రేకం క్షణక్షణం పెరిగిపోతోంది.

"వాళ్ళుకూడా చచ్చారు!" అశ్విని అరిచాడు.

"ఆఁ! రాక్సన్, జాఫర్, రోమన్ కూడా మీ చేతుల్లో చచ్చిపోయారా?"

"ఉత్త పుణ్యానికి మమ్మల్ని బంధించి హింసించబోయాడు. నికోలస్ దీప్తిని చెరచబోయాడు. వాడే మా ప్రొఫెసర్ని కూడా చంపేశాడు. అలాంటి రాక్షసుల్ని చంపక, ప్రాణంతో వదలాలా?" అభిలాష్ కంఠంలో కోపం, ఉక్రోషం ధ్వనించాయి.

"ఓరి పాపాత్ములారా! మెరికల్లాంటి నా అనుచరుల్ని పొట్టన పెట్టుకున్నారు. మీ ప్రాణాలు యిక మీవి కావు! నా వాళ్ళని చంపినందుకు మిమ్మల్నందర్నీ ఖండ ఖండాలుగా నరికి నా ప్రతీకారం తీర్చుకుంటాను!" వర్మ ఆవేశంతో శివమెత్తినవాడిలా వూగిపోతున్నాడు.

"వసంతవర్మ చాలా చక్కగా వూహించాడు. నువ్వు విదేశీయుడవని! మేము కూడా నీ ఉచ్చారణ చూసి అనుమానించాంగాని, నువ్వు విదేశీయుడవని అనుమానించలేదు. తెలుగు సరిగా రాదనుకున్నాం. అయితే మమ్మల్ని రక్షించినప్పుడు, నువ్వు మమ్మల్ని తరచి తరచి వివరాల గురించి క్రాస్ చేసినపుడు నీమీద నాకనుమానం వచ్చింది. అందుకే నికోలస్ గురించి రాక్సన్ గురించి తక్కిన యిద్దరి గురించి—వాళ్ళ పేర్లు యిప్పటివరకూ తెలీదు—నిజాన్ని దాచిపెట్టి ఆ రెండో బేచ్ వాళ్ళ గురించి మాత్రమే చెప్పాను.

రెండో బేచ్ వాళ్లే మమ్మల్ని బంధించినట్టు, మాంత్రికుడి అనుచరులు మా వేన్ డ్రయివర్ ధరణిని చంపినట్టు అప్పట్నుంచీ చెప్పినవి నిజాలే! నువ్వు ఎనిమిదో గుహలో అడుగుపెట్టివుంటే, నీకు నిజం తెలిసిపోయుండేది! నీ వాళ్ళు శవాల రూపంలో నీకు దర్శనమిచ్చి మేం చెప్పనక్కర్లేకుండానే కథ చెప్పి వుండేవాళ్ళు! అప్పుడు కథ మరోలా వుండేది" అన్నాడు కార్తీక్.

వర్మ కోపంతో బుసలు కొడుతున్నాడు. "నన్నింత మోసం చేస్తారా? నా వాళ్ళను చంపేసి నాకు తీరని నష్టం కలగజేశారు. ఇక నా గురించి చెప్పి మరీ చంపుతాను మిమ్మల్ని, నా పేరు రెడ్ సన్. విదేశీయుడ్నని వసంతవర్మ. మీరూ కూడా సరిగ్గానే అంచనా వేశారు.

ఈ ప్రాంతాన్నేలిన కళ్యాణవర్మ గురించి భారతదేశ చరిత్రలో చదివాను. చరిత్ర నా అభిమాన అంశం. అప్పుడే నాకు కళ్యాణవర్మ వద్ద కొన్ని వేల కోట్ల రూపాయల బంగారం, జవహారీ వుండేదని తెలిసింది. పొరుగు రాజుతో యుద్ధంలో ఓడిపోయిన కళ్యాణవర్మ ఆ నిధినిక్షేపాలనేం చేశాడో మాత్రం చరిత్రలో వివరణ దొరకలేదు. కాని చరిత్రకారులు ఆ తరువాత వచ్చిన బ్రిటిష్‌వాళ్ళు ఆ నిధినిక్షేపాలను వశం చేసుకొని వుండవచ్చునని ఊహాగానాలు చేశారు.

ఆ చరిత్ర చదువుతున్న నాకు నిధి బ్రిటిష్‌వాళ్ళకు చేరివుండలేదని మరికొంత పరిశోధన చేశాక తెలిసింది. అయితే ఈ టైగర్ హిల్స్ దగ్గరే యుద్ధం జరిగినట్టు చరిత్రలో రాయబడి వున్నది. టైగర్ హిల్స్ దగ్గరే ఎక్కడో నిధిని కళ్యాణవర్మ పాతిపెట్టి చనిపోయి వుంటాడని గ్రహించాను.

కాని సొరంగం లోపల ఓ దుర్గం కట్టబడి వున్నట్టు, అక్కడే యీ నిధినిక్షేపాలు దాచిపెట్టబడినట్టు చరిత్రకారుల వూహకు కూడా అందకుండా కళ్యాణవర్మ యిక్కడ నిక్షిప్తం చేశాడు. పూర్వం రాజులు కష్ట సమయంలో సురక్షితంగా పారిపోయి తలదాచుకోవటానికి రహస్య స్థావరాలు, సొరంగాల్లో నిర్మించుకునే వారని మీ హిందూదేశ చరిత్రలో రాయబడి వున్నది.

కళ్యాణవర్మ విషయంలోనూ అదే జరిగింది. కాని నాకూడా టైగర్ హిల్స్ దగ్గరే ఎక్కడో పాతిపెట్టి వుంటాడనుకున్నానుగాని, యింత పకడ్బందీగా సొరంగం తొలిచి లోపల దుర్గం నిర్మించి, ఆ నిధి వివరాలు మళ్ళీ ఓ రాగిఫలకంమీద రాసి దాన్ని కాపాడటానికి మనుషుల్ని కూడా నియమించినట్టు ఈ క్షణందాకా తెలియదు.

నాకు నమ్మకస్తులైన ఆరుగురు సేవకులున్నారు. వాళ్ళను తీసుకొని నా దేశంనుంచి మీ ఆంధ్ర దేశం వచ్చాను. కష్టపడి టీచర్ని పెట్టుకొని తెలుగు నేర్చుకున్నాను. నేను విదేశీయుడ్నని తెలియకుండా జాగ్రత్తలు తీసుకున్నాను. ఇక్కడి ప్రజలు మాట్లాడే భాష తెలుగు కాబట్టి, యిక్కడి వివరాలు సేకరించటానికి మీ భాష నేర్చుకోక తప్పలేదు. అందుకే మీరు నన్ను తెలుగు వాడని భ్రమపడ్డారు. అందుకనుగుణంగా నా పేరు కూడా జయవర్మ అని చెప్పాను

నేను ఓ నెలరోజుల క్రితం టైగర్ హిల్స్‌కు వచ్చి యిక్కడి సమాచారం సేకరించాను. చరిత్ర స్టూడెంటునని యీ చుట్టుపక్కల గ్రామాలయిన సిరిపురంలోను, చింతపల్లెలోను అమాయక ప్రజల్ని నమ్మించాను. వాళ్ళు నేనిక్కడికి వచ్చిపోవటం వింతగా చెప్పుకోకుండా నేను

తీసుకున్న ముందు జాగ్రత్త అన్నమాట!

ఇక్కడి వివరాలు సేకరించి మేప్ తయారుచేశాను. తరవాత మా నివాసానికొచ్చి నా వాళ్ళకు యెలా ప్రొసీడ్ కావాలో, యెక్కడ తవ్వకాలు సాగించాలో అన్నీ వివరంగా చెప్పి పంపించాను. వాళ్ళు నాలుగు రోజులైనా ఏ మెసేజ్ నాకు పంపకపోవటంతో అనుమానం వచ్చి మిగతా నా యిద్దరు కవల అనుచరుల్ని తీసుకొని వచ్చాను. వాళ్ళకు లవుడు, కుశుడు అని మా పురాణాల్లోని పేర్లు పెట్టాను. మీరు నమ్మేశారు.

సరిగ్గా నేను వచ్చిన సమయానికి యిక్కడ యుద్ధం జరుగుతోంది. నా వాళ్ళకు ఏమైనా ఆపద వాటిల్లిందేమోననుకున్నాను మొదట. బాగా పరిశీలించినమీదట వాళ్ళు ఎవరో మాలాగే యీ పనిమీద వచ్చారని, మిమ్మల్ని వేటాడబోతున్నారనీ తెలిసింది. మీరు చూడబోతే విద్యార్థుల్లాగా కనిపించారు. వాళ్ళు గూండాల్లా చూడగానే తెలిసిపోతున్నారు. దాన్నిబట్టి మీమీద వాళ్ళే అఘాయిత్యం చేయబోతున్నట్టు గ్రహించాను.

వెంటనే మా వాళ్ళిద్దరితోను రంగంలోకి వచ్చాను. వాళ్ళను కాల్చి మిమ్మల్ని రక్షించాను. నేను మా వాళ్ళు కనిపించకపోవడంతో అఫెండయ్యాను. మీరు నాకు చెప్పిన కథ నమ్మాను. బహుశా నా వాళ్ళను మీరు చెప్పిన మాంత్రికుడుగాని గుహ లోపల యెక్కడైనా బంధించి వుంచాడో దేవివిగ్రహానికే బలిచ్చాడో చూద్దామనుకున్నాను. అందుకే ఆ మాంత్రికుడి నేలమాళిగ చూపించమని అడిగాను. దారిలో అనుకోని అవాంతరాలు ఎన్నో వచ్చాయి. నాకున్న ఆ యిద్దరు అనుచరుల్నికూడా బలితీసుకున్నాడు మాంత్రికుడు. కాని నిధి రహస్యం

తెలిసింది. కొంత పూరట కలిగింది. రాగిఫలకం మీది నిజాలు అభిలాష్ అబద్ధం చెప్పాడని అప్పట్లో వూహించ లేదు. వసంతవర్మ చెప్పాక నిజానిజాలు తెలిశాయి. అన్నిటికన్న ఘోరమైన పచ్చి నిజం యిప్పుడే.... తెలిసింది.... నా వాళ్ళని మీరే పొట్టన పెట్టుకున్నారని!

నా వాళ్ళనుకున్న వాళ్ళందరూ చచ్చిపోయారు. కాని నేను మిగిలివున్నాను. ఈ నిధితో పాటు మీ అందరి ప్రాణాలని నాతో తీసుకపోతాను. రక్తానికి రక్తం, ప్రాణానికి ప్రాణం—యిదే నా మోటో!" రెడ్ సన్ ఆయాసం తీర్చుకోటానికన్నట్టుగా ఆగాడు.

వింటున్న కార్తీక్ బృందానికి ఓ యింగ్లీషు సినిమా చూస్తూన్న అనుభూతి కలిగింది. ఎక్కడో పరాయి దేశంలో వున్న విదేశీయుడు భారతదేశ చరిత్ర చదివి నిధి నిక్షేపాల కోసం భారతదేశం వచ్చాడని, అందునా ఆంధ్రప్రదేశానికొచ్చాడని యెవరయినా చెబితే నమ్మి వుండేవాళ్ళు కాదు! కాని ప్రత్యక్షంగా చూస్తూ నమ్మకుండా వుండేదెలా?

వర్మగా పరిచయమయిన రెడ్ సన్ వికృతంగా నవ్వాడు. "నా వాళ్ళను చంపినా నేననుకున్నది సాధించి తీరుతాను. ఈ నిధిని వశంచేసుకుంటాను. అంతేకాదు, దీప్తివంటి సౌందర్యవతిని నేనింతవరకు చూడలేదు, అనుభవించలేదు. దీప్తిని ఈ నిధితో పాటు నా దేశం తీసుకుని పోతాను. మీరే కాదు, లోకంలో మరెవ్వరూ నన్నడ్డుకోలేరు. నాకీ దేశం పౌరసత్వం కూడా యీ మధ్యనే దొరికింది. నేనీ దేశంలో వున్నా, మా దేశం పోవాలన్నా నన్నభ్యంతర పెట్టేవాళ్ళెవ్వరూ లేరు" అన్నాడు దీప్తిని సమీపించి ఆమె ముఖంమీద ముఖం పెట్టి.

దీప్తి ఆడపులిలా గర్జించింది. "ఒరే, చావనైనా చస్తానుగాని నీవంటి కుక్కకు లొంగుతాననుకోకు! నా వాళ్ళతోపాటు నన్నూ చంపెయ్యి. నేను మాత్రం నీకు దక్కుతానని కలలోకూడా ఆశించకు!" అన్నది.

వర్మ పకపక నవ్వాడు. "నీ లాంటి పొగరుగల ఆడదాన్ని, అందాల రాశినీ యింతవరకు ఎక్కడా చూడలేదు. సాహసవి కూడా. నీతో పొందు బలే మజాగా వుంటుందిలే....అయినా అందుకు యిది సమయము, సందర్భము కాదు. కాని ఆ సమయం ఎంతో దూరంలో లేదు. ఒరే కుర్రాళ్ళూ, మిమ్మల్ని ఈ క్షణమే చంపి పాతరవేసే వాడినేగాని, నాకు నిధి, నిధికన్న అపురూపమైన దీప్తి మీవల్లనే దక్కబోతున్నాయి. అందుకని కొంత గడువిస్తున్నాను. నిధి తెచ్చుకున్న తర్వాత మీ స్నేహితురాల్ని హేండోవర్ చేసుకుంటాను, ఓ.కే!?" అన్నాడు తమకంతో.

తమ చావు యిప్పుడు కాకున్నా మరి కొద్ది గంటల్లో ఖాయమని అందరికీ తెలుసు. చచ్చేలోపల యేదైనా సాధించాలి! ఈ తొత్తు చేతుల్లో నికృష్టపు చావు చావకూడదు.

ఎలా? అవకాశంలేదే! ఇదే ఆలోచన వాళ్ళ మెదళ్లని తొలిచేస్తోంది.

"ఎనీవే, చివరిసారిగా నాతో కాసేపు సరదాగా రావాలనుకుంటున్న వాళ్ళెవరైనా వుంటే రావచ్చు. జస్టు, నిధిని మోసుకురావటానికి. బహుశా మీ కెవరికీ ఇష్టం వుండదని నాకు తెలుసు. ఇదివరకటి పరిస్థితి వేరు! మిమ్మల్ని నా పనయిపోయాక వదిలేద్దామనుకున్నాను. కాని మీరు నాకు ఆగర్భశత్రువులని తెలిసిపోయాక, మిమ్మల్ని ప్రాణాలతో నేను వదిలేదిలేదు. మీ రెవరూ

నాకు సహకరించరనీ నాకు తెలుసు!

ఆల్ రైట్, నేనొక్కడినే వెళ్తాను. మోయగలిగినంత బంగారం నేనే మోసి ఒకటికి నాలుగుసార్లు తిరుగుతాను! టైగర్ హిల్స్ దిగువ నా జీప్ సిద్ధంగా వుంది. దానిలోనే మేమిక్కడికి వచ్చాం. దాంట్లో బంగారమంతా వేసుకొని రెండో కంటివాడికి తెలీకుండా మా స్నేహితురాలితో విహారయాత్రకు వెళ్ళినట్టు వెళ్ళిపోతాను!" రెడ్సన్ చంటిపిల్లాడిలా జరగబోయేది వడవడ వాగేస్తూ చిందులు తొక్కుతున్నాడు.

కాట్రీక్, అభిలాష్ కళ్ళతోనే సైగలు చేసుకున్నారు.

"ఆల్ రైట్! ఒకప్పుడు నువ్వు మా ప్రాణం కాపాడినందుకు ప్రతిఫలంగా నీతో రావటానికి సిద్ధంగావున్నాం! మా కట్లు విప్పదియ్యి!" అన్నాడు కాట్రీక్.

రెడ్సన్ పడిపడి నవ్వాడు. "మీ యిద్దర్నీ విప్పదీస్తే నామీద విరగబడి నన్నేదో చెయ్యాలని పిచ్చిభ్రమలో వున్నట్టున్నారు! నేనేమీ వెర్రివాడిని కాదు, మీ వలలో పడటానికి! నా చేతిలో మారణాయుధమున్నంత సేపు మీరెవరూ నన్నేం చెయ్యలేరు! కాని నిధి వశం చేసుకోకుండా అడ్డుతగులుతారనే బంధించాను. కాస్సేపటి తర్వాత శాశ్వతంగా మిమ్మల్ని యమపురికి పంపిస్తాను. అది వేరేసంగతి!

అయితే నాకో మనిషి సాయం అవసరం! అందుకు కాట్రీక్ని తీసుకువెళ్తున్నాను. ఎందుకంటే నా దీపికి యిష్టమైనవాడు నాకూయిష్టుడే! అభిలాష్, నిన్ను - శ్రీ ఈ జన్మలో నమ్ముతాననుకున్నావా? రాగిఫలకంమీది వివరాలు తప్పుగా చదివి నన్ను పక్కతోవ పట్టించాలనుకున్న దుర్మార్గుడివి నువ్వు! నిన్ను హింసించి మరీ చంపుతాను తిరిగొచ్చాక! తయారుగా వుండు!" అన్నాడు. (ఇంకావుంది)